sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159, s. 1), og til at anvende disse bestemmelser på arbejdstagere, der var involverede i atomulykken i Thule (Grønland), hvilket har tilsidesat Europa-Parlamentets beslutning af 20. april 2007 om denne ulykkes konsekvenser for folkesundheden (andragende 720/2002, 2006/2012 (INI)).

Konklusion

1) Appellerne forkastes.

2) Heinz Helmuth Eriksen, Bent Hansen og Brigit Lind betaler sagens omkostninger.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. januar 2011 — Media-Saturn-Holding mod KHIM

(Sag C-92/10 P)

»Appel — EF-varemærker — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — varemærke, som udelukkende består af et reklameslogan og bestanddele, der isoleret betragtet mangler det fornødne særpræg — figurmærket »BEST BUY««

1. *Appel — anbringender — urigtig vurdering af fakta — afvisning — Domstolens kontrol med vurderingen af de faktiske omstændigheder, der er fremført for Retten — udelukket, medmindre de er gengivet urigtigt (art. 256 TEUF; statutten for Domstolen, art. 58, stk. 1) (jf. præmis 27)*

2. *Appel — anbringender — anbringende fremført for første gang i forbindelse med appellen — afvisning (jf. præmis 39)*

Angående

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 15. december 2009 i sag T-476/08, Media-Saturn mod KHIM (BEST BUY), hvorved Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) i annullationssøgsmålet indledt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. august 2008 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret vedrørende afvisning af klagen over undersøgerens afgørelse, hvorved denne afslog at registrere figurmærket »BEST BUY« som EF-varemærke for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 2, 5-12, 14-17, 20-22, 27, 28, 35, 37, 38 og 40-42 — fornødent særpræg ved et varemærke, som udelukkende består af et reklameslogan og bestanddele, der isoleret betragtet mangler det fornødne særpræg.

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Media-Saturn-Holding GmbH betaler sagens omkostninger.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 18. januar 2011 — Berkizi-Nikolakaki mod Anotato Symvoulio epilogis prosopikou og Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

(Sag C-272/10)

»Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — socialpolitik — artikel 155, stk. 2, TEUF — direktiv 1999/70/EF — § 8 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor — flere på hinanden følgende kontrakter — misbrug — sanktioner — konvertering til en tidsubegrænset kontrakt — processuelle regler — præklusionsfrist — ækvivalens- og effektivitetsprincippet — sænkning af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne«